

شرفی ^{۱۳۴۱} حاجی قاریان دو آفتاب بر آرزوی خود
(۱۳۴۱) هادیه از بودجه وزارت فرهنگ و تفریح در اوزار مردم دولت

دستگاه را از سخن آواز ملی، انعام داد.
در آن زمان سخن ... ساله سدر کوفه
ناصر اراکانه و در میان نیب ... در ۱۳۴۹ (تکالیف)
را بر حافط نابند

طبع کتب ادبی و دعویان شعرا در اراک دم در خانه
که با طرز دانلود نوی دنیا کفایت و کفایت در کتابه بسک
و طرز محقق و شناسان که است. و در آن روز بی نمان
هر سال در یک قبینه که سرد است آن محمد فردوسی است

در این دوره سخن بر ادبی دعویان شعرا است
که هم در آن دم در آن زمان است

« اوصاف دست‌نویس و شکر ۱۴ و صورت فرس در آثار ادبی شکر
 انوکس مانند و در آثار آن دوره کمتر آثار انتقاد نمودار
 و اگر آنگاه در انتقاد از وضع حکومت و مردم (چنانکه در احوال
 و زبانتخته آورند) آنها گفته می‌شود از آن جهت عمل بدین
 محقق دستور صحنه و عتاب است در جمع و بنا و بهنجار کفر

صاحب « ۲۴ »

« از دیدگاه ادبی ایران رسم خردوان مردم خودکام و ستم‌پسند
 را سفار صود و کار مدار و از گونندگان مکن بر این باکاد
 مسائل راه زندگی را تبدیل از گوناگون است که قهر نکرد هر آنکه
 مشکلی بود که در گوناگون جنبش سیدین روحان و خرد و استعداد
 صدها گوناگون است لکن راه چنانکه باید بلطف ادب
 ناز می‌بازد و سوز خفت را از به فرق نمی‌آورد از گونندگان
 قدرتمند می‌بازد. چنانکه هر اتفاق افتاد که ستم و صفت
 مردم باشد صدها عریضه بی و سگوانی بر نالی کفر
 در کایت از نقدی تا درین دولت بد فخر کهنی

اتفاق
 در
 ستم
 بود

سازدنداده کجای آنکه سخن او را محل گویم و آردند دور
عبادت رعایت و آراستگی که مگر نه حایرت کورده
در بیگاه سلطنت بزبان شو سخن گفته است

۱۵۱

صفحه ۲۴ و ۲۵

ولی عملی اگر داد و نمودن فروتنی که دانسته بودند
از سواد و سادگی سخن ندر دان میگردید این روضه ساد را

تعدیل نمود
" در این عصر در صفت حرا و در روزهای است کمر قضا
منتظم دیده میبود. در مجالس و محافل رسم شوهرانی بیفایه؟
صفحه ۲۵

ملکت سلطه در امیر صید آفاق افشار که بیست و نه
سواست یکی آنکه " در قرآن ۱۹ دهم از آل شوهران
در خارج ایران دماغ می گیان را عطر سانس و مانع
آماره سواران را برینا سردتال سر صبه کرده